

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2007. augusztus 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Financiën kontra Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(C-375/07. sz. ügy)

(2007/C 269/45)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Kérelmező a felülvizsgálati eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A Kombinált Nomenklátúra 1905 vámtarifaszáma alá tartoznak-e az 1997. június 27-i 1196/97/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ mellékletében leírt típusú tésztalapok, ha olyan tésztalapokról van szó, amelyeket szárítottak, azonban nem vetettek alá hőkezelésnek?
2. Érvényes-e a fent említett rendelet, tekintettel az előző kérdésre adandó válaszra?
3. Úgy kell-e értelmezni az 1998. július 29-i 1677/98/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 871. cikkét, hogy abban az esetben, ha a vámhatóság ezen 871. cikk (1) bekezdése alapján köteles egy ügyet a Bizottság elé terjeszteni, mielőtt az utólagos könyvelésbe vételtől eltekintésről határozhatna, a nemzeti bíróság, amely a vámtartozás kötelezettje által a vámhatóság utólagos könyvelésbe vételéről szóló határozata ellen benyújtott keresetről határoz, nem rendelkezik hatáskörrel az utólagos könyvelésbe vétel hatályon kívül helyezésére azon az alapon, hogy megítélése szerint az utólagos könyvelésbe vételtől való (kötelező) eltekintésnek a 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételei fennállnak, ha a Bizottság e megállapítással nem ért egyet?
4. Ha a 3. kérdésre az a válasz adandó, hogy az a körülmény, miszerint a Bizottság döntési hatáskörrel rendelkezik a vámokra vonatkozó beszedési eljárás területén, nem korlátozza a vámokra vonatkozó beszedési eljárás elleni keresetről határozó nemzeti bíróság hatáskörét, tartalmaz-e a közösségi jog egyéb rendelkezést a közösségi jog egységes alkalmazásának biztosítása érdekében arra az esetre, ha egy konkrét ügyben a Bizottság és a nemzeti bíróság eltérően ítéli meg a

Vámkódex ⁽⁴⁾ 220. cikkének keretében annak megállapítására alkalmazott szempontokat, hogy a vámtartozás kötelezettje felismerhette-e a vámhatóság tévedését?

⁽¹⁾ Egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról szóló rendelet, HL L 170., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 8. kötet, 314. o.

⁽²⁾ HL L 212., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 9. kötet, 30. o.

⁽³⁾ HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 1992., 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2007. augusztus 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Financiën kontra Kamino International Logistics BV

(C-376/07. sz. ügy)

(2007/C 269/46)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Kérelmező a felülvizsgálati eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Kamino International Logistics BV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra 84. árucsoportjához fűzött 5. megjegyzés B) pontjának a 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ I. melléklete által módosított szövegét, hogy kizárt az olyan színes monitor besorolása a KN 8471 vámtarifaszáma alá, amely mind a KN 8471 vámtarifaszáma alatt meghatározott, valamely automatikus adatfeldolgozó gépből származó, mind a más forrásokból származó jelek megjelenítésére képes?
2. Ha az első kérdésben meghatározott színes monitor besorolása a KN 8471 vámtarifaszám alá nem zárható ki: mely körülmények alapján kell meghatározni, hogy a monitor olyan típusú-e, amelyet kizárólag vagy elsősorban automatikus adatfeldolgozó rendszerben használnak?

3. Kiterjed-e az egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklátúra⁽²⁾ szerinti besorolásáról szóló, 2004. április 21-i 754/2004/EK bizottsági rendelet hatálya a szóban forgó monitorra is, és ha igen, a rendelet – figyelemmel az első kérdésre adandó válaszra – érvényes-e?

(¹) A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló rendelet (HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.).

(²) HL L 118., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 93. o.

A Monomeles Protodikeio Rethymnis (Görögország) által 2007. augusztus 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kyriaki Aggelidaki és társai kontra Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis

(C-378/07. sz. ügy)

(2007/C 269/47)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Az alapeljárás felei

Felperesek: Kyriaki Aggelidaki és társai

Alperes: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát és 8. szakaszának 1. és 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé a tagállamok számára, az e keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, hogy intézkedéseket fogadjanak el, amikor: a) a nemzeti jogrendben már az irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, és b) amikor a keretmegállapodás végrehajtásaként elfogadott intézkedésekkel csökken a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének általános szintje a nemzeti jogrendben.
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, ha a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének csökkentése, azokban az esetekben, amikor nem többszöri és egymást követő határozott idejű szerződésekről van szó, hanem olyan egyszeri és egységes szerződésről, amelynek

tárgya azonban a valóságban a nem átmeneti, rendkívüli vagy sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségletek kielégítésére irányuló szolgáltatásoknak a munkavállaló általi nyújtása, kapcsolatban van-e a hivatkozott keretmegállapodás és a hivatkozott irányelv alkalmazásával, és, következésképpen, a védelemnek ezt a csökkentését megengedi vagy tiltja a közösségi jog.

- 3) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a nemzeti jogrendben már az irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, mint a szóban forgó 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme általános szintje megengedett csökkentésének minősül-e a nemzeti jogban, a keretmegállapodás 8. szakaszának 1. és 3. pontja értelmében egy olyan jogszabályi intézkedés elfogadása, a keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, mint a szóban forgó 164/2004. sz. elnöki rendelet 11. §-a:

a) amennyiben, a hivatkozott, a keretmegállapodás végrehajtására irányuló jogszabályi intézkedés alkalmazási körébe kizárólag a többszörös, egymást követő munkaszerződések vagy -viszonyok tartoznak, és nem tartoznak ide azok a szerződéses munkavállalók, akik (nem többszöri és egymást követő, hanem) egyetlen és egységes határozott idejű munkaszerződést kötöttek a munkaadó „állandó és tartós” szükségleteinek a munkavállaló részéről történő kielégítése céljából, míg a már előzetesen létező egyenrangú jogszabály valamennyi határozott idejű munkaszerződésre vonatkozik, azokat az eseteket is beleértve, amikor a munkavállaló egyetlen egységes határozott idejű munkaszerződést kötött, amelynek azonban tárgya valójában a nem átmeneti, rendkívüli vagy sürgős, hanem „állandó és tartós” szükségletek kielégítésére irányuló szolgáltatásoknak a munkavállaló általi nyújtása;

b) amennyiben a szóban forgó, a keretmegállapodás végrehajtására irányuló jogszabályi intézkedés a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme és a határozott idejű munkavégzésről szóló keretmegállapodás szerinti visszaélések megelőzése céljából, mint jogkövetkezésményt előírja, hogy a határozott idejű munkaszerződéseket beálló (*ex nunc*) hatállyal határozatlan idejű szerződéseké minősítsék, míg az előzőleg létező egyenrangú jogszabályok a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű munkaszerződéseké minősítését e szerződések megkötésének eredeti időpontjától (*ex tunc*) tekintik hatályosnak.

- 4) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a nemzeti jogban az 1999/70/EK irányelv hatálybalépésének időpontjában hatályban vannak az ezen irányelv szerves részét képező, a határozott idejű munkavégzésről szóló keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti olyan egyenrangú jogszabályok, mint a szóban forgó 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme általános szintje csökkentésének minősül-e, a keretmegállapodás 8. szakasza 1. és 3. pontjai értelmében, a görög jogalkotónak az irányelv